

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

สงสารสัตว์

(ตอนนี่ยังไม่นับครับ) เออ มันน่าจะไม่ได้ละมั้งถึงได้ไม่นับนะ เราว่าจะไม่ได้ นับ ไม่นับ เอาไว้เกียรติความตระหนี่ถี่เหนียว ความเสียสละไม่ได้ออกมา ถ้าความเสียสละออกมาก็เรียกว่า วันนี้ไม่ได้สักชนิดหนึ่ง ให้ความตระหนี่มันกระเทือนบ้าง ได้ ๖ กิโล แล้วยะ วันที่ ๑๐ วันนี้วันที่ ๑๖ ก็เรียกว่าได้วันละกิโล ดอลลาร์ได้ ๑๘,๘๒๕ ดอลลาร์ ทองคำได้ ๖ กิโล ๔ บาท ๑๖ สตางค์ หลังจากมอบแล้วมาถึงเมื่อวานนี้ วันนี้ยังไม่ได้ นับ

ระหว่างความตระหนี่กับความเสียสละมันกำลังพืดกันอยู่ เราคอยแต่ดูให้ผล คือ เราจะคอยดูให้คะแนน เข้าใจไหม ถ้าความตระหนี่มันเก่ง เราจะยกธงแดงให้มันเลย ธงขาวของเมืองไทยนี้ ๖๒-๖๓ ล้านคนลงทะเลหมด เราจะยอมลงทะเลหรือจะพืดกับความตระหนี่ เอาตรงนี้นะ ให้พิจารณากัน คิดว่าคราวนี้จะเร็วกว่าทุกๆ คราวไป ก็จะมี เร่ง ๆ ให้ถึงจุดที่เราต้องการคือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ให้ถึงจุดนั้น ส่วนดอลลาร์เรา ค่อนข้างแน่ใจแล้วว่า จะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน นี่เป็นจุดหมายของชาติไทยเรา จะเด่นหรือ จะลงนี้ให้พากันไปพิจารณาทุกคน ๆ

ความรักชาติ ความรับผิดชอบอยู่กับเมืองไทยเรา หรือจะมอบให้โจรให้มารเอา ไปปลุกเสกจนแหลกลหมด เสีย เมืองไทยเราปู่ ย่า ตา ยายพาตะเกียกตะกายมาตั้งแต่ ไหนแต่ไรมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วเวลาลูกหลานรับ รับลงทะเลเลย ดูไม่ได้นะ ให้ตาย หมดทั้งเมืองไทย ๖๓ ล้านคน ดีกว่าที่พาเมืองไทยจม เข้าใจหรือ เอาอันนี้ไปคิดให้ดี เวลานี้ก็เป็นเวลาที่เด็ด หลวงตานี้เด็ด เด็ดทั้งสองทาง เด็ดในจุดที่ต้องการ จากนั้นเราก็ เด็ดในเรื่องที่ว่าหมด เรื่องอะไรในโลกนี้เราไม่มีอะไรแล้ว ทั้งสามแดนโลกธาตุแม่เม็ด หินเม็ดทรายไม่เคยมีมาในเรา

เพราะฉะนั้นเราจึงพูดอย่างอาจหาญชาญชัยด้วยความเมตตา ให้พี่น้องทั้งหลาย ฟัง เรื่องใครที่จะมาตฉินินทา ดูถูกเหยียดหยาม หรือโจมตีด้วยวิธีการใด มันถึงชยะ ทั้งนี้ ฟังเอาเรื่องธรรมกับถึงชยะต่างกันยังไง เราไม่มีเรื่องใครจะมาโจมตีเราว่าอย่าง นั้นอย่างนี้ มีแต่ธรรมชาตีส้วน ๆ นี้กับความเมตตาที่ครอบโลกธาตุเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองจึงกล้าพูดได้ว่า เราช่วยเมืองไทยคราวนี้สุดขีดของเราละ พอถึงจุดนี้แล้ว เราก็หาย ห่วง พรึบ หุกอย่างไรด้วยความราบรื่น

เราเองไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลาเรา เรากุสลาพอทุกอย่างแล้ว หายสงสัยในโลกนี้ ปล่อยหมดโดยประการทั้งปวง จะยังเหลืออยู่ตั้งแต่ซากสมมุติเท่านั้น ที่ติดที่ติดเพื่อบรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้คือซากสมมุติ จากนั้นเราไม่มีอะไรแหละ เพราะฉะนั้น จึงบอกว่าได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถในคราวนี้ ด้วยเหตุนี้คำว่าเด็ดจึงเด็ดจริง ๆ เอาให้ได้อย่างนี้นะ

ส่วนเงินสดนั้นหมุนรอบด้านก็ไม่พอจะหมุน จึงไม่ค่อยมีโอกาที่จะเข้าในคลังหลวงได้ตามเจตนาที่เราต้องการอย่างเต็มหัวใจตลอดมา แต่ทองคำ ดอลลาร์นี้ร้อยทั้งร้อยเข้าเลย ๆ สำหรับดอลลาร์มันมีแยกอยู่ คือว่าแยกทั่วประเทศไทยเรา ทั้งจะเข้าคลังหลวง ทั้งจะแยกออก กิ่งก้านสาขาดอกใบทั่วประเทศ จึงต้องได้หมุนรอบตัว เงินสดจึงไม่แน่ใจนักที่จะเข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียว เหมือนทองคำกับดอลลาร์ สำหรับทองคำ ดอลลาร์นี้ร้อยทั้งร้อยตลอดมาเลย ส่วนเงินสดนั้นมีแยกมีแยะดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว แยกทางนั้นแยกทางนี้

นี่ก็จะเริ่มแล้วไม่ใช่เหรอ ที่เรือนจำลาตายว ก็อย่างนั้นแล้ว แยกอย่างนี้ เรือนจำลาตายว ตึกสองหลัง หลังใหญ่ด้วยนะ (ลูกศิษย์ : เป็นเรือพยาบาลกับเรือนนอน) เออ นั่นละ เรือพยาบาลมันก็ ๓ ชั้น เรือนนอน ๓ ชั้น ยาว ใหญ่ เงินสดเหล่านี้แหละที่จะมาหมุนช่วย อย่างนี้แหละมันถึงเข้าตามจุดที่หมายไม่ได้ ส่วนทองคำกับดอลลาร์นี้เข้าสู่ที่หมายแล้วตั้งแต่ยังไม่ได้ มันเข้าก่อนแล้วแต่ยังไม่ได้ ส่วนเงินสดนี้ทั้งจะเข้าทั้งจะออก รบกันอยู่อย่างงั้น

วันนี้ก็จะไม่มีอะไรพูดนัก ให้พักเครื่องบ้างเถอะ เราเหนื่อยทุกวันนะ วันนี้มีพักเครื่องบ้างเป็นธรรมดาเพราะเหนื่อย ถ้าจะให้ไปไปตามความหมุน มันไม่มีเวลาว่างแหละเรา หมุนตลอด ๆ เลย คราวนี้เลยไม่ได้ไปเยี่ยมเสื่อเลย

ข้าวเราพุงนี่นะ วันอังคาร ข้าวถูกละ ๕ กิโล ๒,๐๐๐ ถุง (ข้าวมาแจกทานชาวบ้าน) อันนี้เราก็แจกให้คนละถุง ๆ ไปเลย เอาอย่างนั้นดีกว่านะ คือมาก็แจกให้คนละถุง ๆ ไปเลย เพราะคนจำนวนมากที่อดอยากขาดแคลน ซึ่งจะต้องมาขอความช่วยเหลือจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เราจึงได้เตรียมข้าวไว้ประมาณ ๒๐๐ ถุง ถุงละ ๕ กิโล วันพุงนี่ก็จะมาพอดี

สำหรับพวกเสื่อ (เมืองกาญจน์) นั้นหายห่วงแล้ว หมอชูศักดิ์บอกว่าเบาใจได้แล้ว ทางนั้นบอกว่า พวกฝรั่งมังค่าเขามาเยี่ยมเสื่อ เขามาดูแล้วเขาก็พอใจ เลยช่วยอุดหนุน เขาคุดหนุนแบบไหนบ้างละ (เขาบริจาคเงินเอาไว้ซื้ออาหารให้เสื่อ) ทราบว่าเบาใจได้แล้ว วังนั้นนะ เพราะฉะนั้นเราถึงได้ปล่อยมือบ้าง ไม่ได้ปล่อยหมดนะ ปล่อยบ้างตามเหตุการณ์อันควร จึงไม่ได้ไป คราวนี้คงจะไม่ได้ไปแหละ วัดเสื่อนะ วัดเมือง

กาญจน์ วัดป่าหลวงตาบัว ซื่อไว้อย่างงั้นแหละ นั่นแหละเรียกว่าซื่อโก้ ๆ วัดป่าหลวงตาบัวมีที่ไหนทั่วประเทศไทย วัดป่าหลวงตาบัว ตั้งไว้อย่างงั้นแหละ มาคราวที่แล้วก็ไม่ได้ไป คราวนี้ก็คงจะไม่ได้ไปอีกแหละ เพราะเห็นว่าพอเบาใจได้บ้างเกี่ยวกับเรื่องอาหารของสัตว์

สัตว์นี้ไม่ใช่มีแต่เสือนะ หมูตั้งเป็นร้อย ๆ หลายร้อยตัว หมูลงมาจากภูเขามากินข้าวกับพระ ตอนเช้าเลี้ยงดูเหมือนเลี้ยงคน มันหิ้งไหลลงมาจากภูเขาตอนเช้า ต้นเหตุก็มาจากหมูตัวหนึ่ง หมูตัวหนึ่งจะเป็นถูกคนหรือถูกอะไรทำลายมันนะ ตีหลังหรือเอวมัน ดูว่าอย่างงั้น หลังหัก มันตะเกียกตะกายเข้ามาในวัด พระเจอเข้าแล้วก็เลยหาอาหารเลี้ยงตลอดไปเลย จนกระทั่งเขาพอเป็นไปได้แล้วเขาก็ขึ้นภูเขาไป หมูตัวนี้หมูใหญ่ นะ หมูโตน เราคิดว่าเป็นคนนะ เขาจะฆ่ากินนั่นเอง แต่มันรอดมือเข้ามาได้ยังไง แล้วก็รอดตายมาด้วย มาอยู่ในวัด พระท่านก็สงสารเลยเลี้ยงไว้เลย

พอเขาหายจากนี้แล้วเขาก็ตะเกียกตะกายขึ้นไปนูน พอไปสบาย ๆ บ้างเขขึ้นไปภูเขา ต่อจากนั้นแล้วไม่กี่วัน หมูตัวนี้ขึ้นไปบนภูเขาไม่กี่วันนะ เห็นไหม เขาโทรศัพท์ตีเกราะประชุมกัน เขาไม่ต้องมายุ่งเหมือนเรา เขาตีเกราะประชุมกันปั๊บ ไม่กี่วันหมูทั้งหลายหิ้งไหลลงมา เตี้ยวันนี้เป็นร้อย ๆ ไม่ใช่ธรรมดา พอเข้าแล้วก็หิ้งไหลลงมา ทางนี้จัดอาหารให้กิน กินแล้วไปเจียบ ๆ เขาไม่กวนเราแหละ อย่างนั้นเรื่อยมา ตั้งสามสี่ร้อยตัว ของเล่นเมื่อไรหมู จากหมูตัวนี้แหละ เขาคงไปบอกข่าวกันทำ หมูตัวนี้ขึ้นไปภูเขาไม่นานเลย พวกหมูทั้งหลายหิ้งไหลลงมา มากี่มากิน จนกระทั่งปัจจุบันนี้สำหรับหมูหลายร้อยตัว

นกยูงเป็นร้อย นี่หมายถึงสัตว์ป่าส่วน ๆ ลงมาจากภูเขา มากินกับคนเรา กับพระ หมูเป็นหลายร้อยตัวและนกยูงเป็นร้อย ส่วนอยู่ในบริเวณวัดที่เลี้ยงดูเป็นประจำก็พวกควายพวกวัว พวกอะไรเต็มวัด อยู่ในภาระของท่านจันทร์ทั้งนั้น เราจึงเป็นห่วง เพราะวัดนั้นถ้าธรรมดาแล้วก็ไม่ค่อยสมบูรณ์พูนผลเท่าไร ที่เผือกกับสัตว์ทั้งหลายด้วยนะ แต่ลำพังพระเราไม่มีปัญหาอะไรแหละ ที่นี้สัตว์ทั้งหลายมีจำนวนมาก ท่านก็ต้องเลี้ยงดูตลอดเวลา เราก็เลยสงสารนั่นแหละที่เราได้อาหารไป แบ่งไปให้บ้างนะ

นี่พอทราบว่าพวกฝรั่งมังค่าเขาได้เห็นเขาเกิดความเมตตา เขาบริจาคไว้อุดหนุน พวกสัตว์ทั้งหลายนี้เราก็เบาใจ มันก็คงจะเฉลี่ยกันไปแหละนะ เขาก็แบ่งนูนแบ่งนี้ไป เพราะสัตว์ในวัด เฉพาะที่เลี้ยงไว้ในวัดมีจำนวนมาก ควาย วัว กวาง แพะ เลียงผา เสือนั้นดูเหมือน ๑๐ ตัว เสือดำอยู่ในนั้น ที่มันดุเขาขังไว้ไม่ให้ออก นั่นก็ ๒ ตัว ส่วนเสือที่ป่วยเป็ยอยู่กับพระเหมือนหมาเราเลี้ยงไว้ในบ้านนั่นมัน ๙ ตัวหรือเท่าไร นี่ก็มากอยู่แล้ว เก่งก็มี พวกแพะ กวาง วัว ควาย ที่พระอยู่รักษาหรือบำรุงรักษาเขาอยู่ มีพวกนี้

แหละ ภาระหนักไม่ใช่เล่น สัตว์มันก็รู้อของตัวเอง หลังไหลลงมา ๆ ก็ดีอันหนึ่ง พอมา
กินเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาจะหนีเลย ยกพวกขึ้นเลย ลงมานี่ที่น่าสงสารมาก แม่ลงมา ใ้
ลูกนะชิวเย้ย ๆ วิ่งตามแม่มา หมูตัวเล็ก ๆ มันวิ่งตามแม่ลงมา มีที่ตัวก็วิ่งตามแม่มา
หมด พอกินแล้วพ่อแม่ไปนี่ลูกก็วิ่งตามไปหมดเลย ทั้งแม่ทั้งลูก จะว่าคั่นกับคนก็ไม่คั่น
จะว่ากลัวคนก็ไม่เห็นกลัว เขามาเขาก็กินปุ๊บปั๊บ ตามที่ท่านเล่าให้ฟังนะ พอกินเสร็จ
แล้วเขาไปเลย ทั้งแม่ทั้งลูกเต็มชิวเย้ย ๆ น่ารัก

วันนี้จะไม่พูดอะไรมากแหละ ให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com